

ÎNCHEIERE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova

Judecători – Galina Stratulat, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Șveț Petru și reprezentantul său, avocatul Daniel Șontea,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Șveț Petru către ÎS Editura „Universul” și Prisăcaru Boris privind repararea prejudiciului material, moral și obligarea pârâtului la executarea obligației în natură,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14.07.2016 prin care a fost respins apelul declarat de Șveț Petru și menținută hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 01.02.2016,

c o n s t a t ă:

La 18.01.2013, Șveț Petru a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS Editura „Universul” și Prisăcaru Boris privind repararea prejudiciului material, moral și obligarea pârâtului la executarea obligației în natură.

În motivarea acțiunii a indicat că, în cursul anului 2009, Procuratura sectorului Râșcani a înaintat, în numele lui, o acțiune către ÎS Editura „Universul” privind recunoașterea dreptului reclamantului la folosința spațiului locativ, care s-a finalizat cu o tranzacție de împăcare. Au convenit asupra clauzelor contractului și, astfel, tranzacția de împăcare a fost înaintată instanței de judecată spre confirmare.

Printre clauzele tranzacției a fost și obligația asumată de către ÎS Editura „Universul” de a efectua reparația acoperișului încăperii în care locuiește reclamantul. În cursul anului 2011, ÎS Editura „Universul”, a efectuat reparația încăperii de locuit, inclusiv și a acoperișului. Însă reparația a fost făcută necalitativ. Imediat după reparație, acoperișul a început să curgă, în camera în care locuiește reclamantul se infiltrează apa. Din cauza acoperișului defectuos a apărut mucegai.

În acest fel, ÎS Editura „Universul”, nu și-a onorat, în modul corespunzător, obligațiile asumate prin tranzacția de împăcare, confirmată de Judecătoria sect. Râșcani, la 20.01.2010.

În luna august a anului 2011, reclamantul a decis să facă reparație în încăperea de locuit, situată pe adresa str. Calea Orheiului, nr. 89, camera „X”. Deoarece soba veche se deteriorase complet, a hotărât să construiască o sobă nouă

în încăperea menționată. Lucrările de ridicare a sobei au fost executate de către Prisăcaru Boris, căruia, pentru lucrul efectuat, i-a achitat 3000 de lei, conform recipisei semnate de ultimul.

Aceste lucrări, au început la 18.09.2011 și au fost finisate la 23.09.2011. Dat fiind faptul că soba, la finisare, nu era încă uscată, nu a putut verifica dacă aceasta este funcțională, iar lucrările efectuate sunt de calitate. Abia mai târziu a depistat că soba nu este funcțională. Adresându-se pârâtului, Prisăcaru Boris, acesta a refuzat să-i dea careva explicații.

Astfel, reclamantul a solicitat obligarea pârâtului, ÎS Editura „Universul”, să efectueze reparația corespunzătoare a acoperișului încăperii situate pe adresa str. Calea Orheiului, nr. 89, camera „X”; obligarea pârâtului, Prisăcaru Boris, să repare prejudiciul material cauzat lui Șveț Petru în cuantum de 6464 (șase mii trei sute nouăzeci și nouă) de lei și 28 de bani; obligarea pârâtului, Prisăcaru Boris, să repare prejudiciul moral cauzat lui Șveț Petru în cuantum de 50000 (cincizeci mii) de lei; încasarea din contul pârâților a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 01.02.2016, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14.07.2016, acțiunea a fost respinsă.

La 30.09.2016, Șveț Petru a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14.07.2016 și hotărârii Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 01.02.2016, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

La 05.10.2016, reprezentantul lui Șveț Petru, avocatul Daniel Șontea, a depus cerere de recurs suplimentară, menționând că concluziile instanțelor judecătorești ierarhic inferioare expuse în actele judecătorești recurate sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii, iar normele de drept au fost încălcate și aplicate eronat.

Verificând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Șveț Petru ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit art.433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Dat fiind faptul că, temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a, a capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că, reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile invocate de recurent, însoțite de expunerea circumstanțelor de fapt ale pricinii, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii probelor, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Abordarea recurentului în speță evidențiază, în mod clar, dezacordul acestuia cu soluția dată de instanțele de judecată, însă argumentele acestuia nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de judecată, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Șveț Petru și reprezentantul său, avocatul Daniel Șontea.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecători –

Svetlana Filincova,

Galina Stratulat

Dumitru Mardari